

חכמות מיכאל

לעילוי נשמת מיכאל בן איננה ז"ל

זמני השבת
19:10   חדלקת נרות
20:01   צאת השבת
20:54   רבינו תם

הידעת?

הצלתה בחינוך ילדים

הרב יצחק לסרי שליט"א כל ילד הוא קדוש, לא לזלזל בילדים, יש כאלו הורים שאומרים הילד הזה לא מתאים ללמוד תורה, הוא לא בנוי לזה, או שזה קשה בשבילו לשמור כך וכך, וזו טעות כי כל ילד הוא עולם ומלואו, וקדוש מאוד, צריך רק להשקיע בהם הרבה, שאנו צריכים רק להאיר את הילדים, לתת להם חום ואהבה ואין לנו רשות לגעת בהם, או להחליט להם מה יקיימו ומה לא. וכן צריך לתת אמון בהם, שכל הסיבה שילדים יוצאים לתרבות רעה כי לא נתנו בהם אמון מספיק כל הזמן בודקים אותם, ומחפשים אחריהם, וסוגרים אותם יותר מדאי, וצריך לתת אמון בכל ילד. אומר הרב שמואל טל חשוב כל כך להרעיף אהבה על הילדים שלנו. שהם ירגישו שאנחנו אוהבים אותם כפשוטו. לחבק אותם, לנשק אותם, להביע להם הרבה מלות אהבה. הדור שלנו כל כך זקוק לאהבה. ילד שיש לו חסך באהבה הוא ילד חולה. התוצאות ההרסניות של זה יגיעו מהר מאוד. וזו לא רק אהבה, זו גם הקשבה. ילד צריך לקבל תשומת לב. ההורים והמחנכים צריכים להיות קשובים לקשיים שלו, להתמודדויות שלו, ולנסות לעזור לו מהמקום שלו. לא להנחית עליו הוראות והנחיות שהוא לא יהיה מסוגל לקיים אותן. ויש עוד נקודה: כשמחנכים לכך שכולם צריכים להיות גדולי תורה, ואם ברור שילד לא יהיה גדול בתורה, אז הוא כבר מראש "סוג ב" – זה דבר חמור מאד. מדוע שילד יגדל כל ימיו בתחושת כישלון מובנה, בתחושה שהוא לא רצוי, שהוא סוג של "נספח" מיותר. בד בבד עם זה שצריך לחנך לאהבת תורה ולכך שהתורה היא חיינו ואורך ימינו, ותלמידי החכמים הם המאורות שלאורם תמיד נלך, בד בבד צריך ללמד על חשיבותו של כל יהודי וחביבותו לפני בוראו, גם אם הוא "יהודי פשוט".

דבר הפרשה

ימי ספירת העומר - עבודת המידות!

גודל החשיבות שיש בשמים למי שיש לו אהבת חנם!

בשולי מאמרו של הרב חיים נתן היילפרין ממנצ'סטר, מח"ס 'לקוטי שערי תשובה', שהתפרסם בביטאון 'אספקלריא' (אחו"ק תש"פ), הוא מוסיף ומגולל את הדברים הבאים: "הונני מרגיש מחויב להעיד בכתב מה ששמעתי היום מעל המעשה עצמו (מוקלט), שהוא יהודי חרדי יקר מלונדון (אנגליה) אחרי שנים שגר בגירלטר. שלפני פסח השנה נחלה רח"ל במחלה הנוראה החדשה שסובלים ממנה ברחבי תבל (שאינני רוצה לקרותה בשמו – ע' נדרים מא:), עד שהגיע רח"ל לשערי מוות ועד בכלל, ונשמתו עלה בשמי שמים, ועמד בדין לפני שלשה דיינים, ושוב זכה לשוב להאי עלמא. "מבהיל על הרעיון לשמוע מפי בעל המעשה, שמספר מה שקרה לפני שלשה שבועות. הוא הכיר שנים מאלו הדיינים, ומספר שם, שאמרו שמכיון שנהנו ממנו אין בידם להיות דיינים עבורו, והלכו בצד להעיד על גודל חסדיו, והדיין השלישי היה ראשו מכוסה ולא הכיר אותו. ועיקר הנקודה, שסיפר, הוא גודל החשיבות שיש בשמים למי שיש לו אהבת חנם. מי שאוהב אחרים בלב ונפש ולא רק משפה ולחוץ, רק אהבה אמיתית. וציון דוגמא אחת: כאשר רואים מישהו בביהמ"ד, אורח, ונותנים לו שלום עליכם, ושוב ממשכיים הלאה, הרי נכלל בזה קצת פגיעה בחבירו. כי הרי בזה גופא שנותן לו שלום, הרי אומר לו שיועד שהוא חדש כאן בעיר, ובכל זאת ממשיך הלאה בלי לשאול אותו אם יש לו איפה לאכול ואיפה לישן וכו', אולי צריך עזרה. מי שיש לו אהבת ישראל אמיתית, מי שיש לו לב להזלות מתנהג אחרת לגמרי – וזה מה שחשוב בשמים.

"ואמר שכאשר יתחזק ככוחותיו עוד יותר, יגיד עוד כמה דברים שנתגלו לו בעולם האמת."

בזכות המחילה זכה לבת אחרי שש שנים!

סיפר הרה"ח רבי יוסף מאיר זיידל זצ"ל, מזקני חסידי גור, כי בשעתו, בעמדו בפרק 'האי ש מקדש' יצא עליו יום אחד קול הברה כי כבר בא בקשרי אירוסין בשעה טובה, כאשר 'המדוברת' כביכול הייתה נערה מעירו קאליש שבפולין. אלא שבאמת לא היה בזה שמץ של אמת, וכמאמר העולם 'לא דובים ולא יער', ואותה נערה נפגעה עד עמקי נפשה והיו לה בזיונות מרובים, ואף הוא נפגע משמועה זו, שכן לא היה לו שום קשר לדבר. כעבור זמן מה התארס עב"ג בת הרה"ח ר' זלמן אייזנר זצ"ל הי"ד, ולא זכה לזש"ק במשך שש שנים מנישואיו. אחד מגיסיו אשר היה גם גיסה של אותה נערה, פנה אליו והציע לו שילך לפייסה על עגמת נפשה, אך הוא טען: מה לי לפייסה, אחר שלא היה לי שום יד ורגל באותה 'שמועה רעה', ולא עוד אלא שאף אני סבלתי ונגרם לי צער מכל 'הפרשה'?

אך גיסו הרבה עליו בדברים, ומאחר שהיה זקוק לישועה נעתר לו, ועלה ביחד עם גיסו לביתה. הוא עמד בפתח הבית והיא עמדה כנגד החלון, וביקש ממנה סליחה ומחילה, ואכן היא אמרה בפה מלא מחול לך מחול לך. וסיים רבי יוסף מאיר את דבר המעשה בזה הלשון: "אמור מה שתרצה, אני איני יודע, אבל תשעה חדשים לאחר מכן נולדה לי בת".

ותיכתב זאת לדור אחרון למען נדע עומק הדין, ובפרט בימי הספירה, שכל שורש מנהגי האבלות הוא 'על שלא נהגו כבוד זה בזה', ועד כמה צריך להעתיק 'שלא יענש שום אדם בסבית'... (מפני הרב בידרמן שליט"א באדיבות דרשו).

שו"ת עם הרב מוצפי שליט"א

1. יש מנהג לכרוע ברך כשמציעים נישואין ולומר לאשה התנשאי לי ומראה לה את הטבעת. האם יש בזה מנהג גויים? אסור משום בחוקותיהם לא תלכו.
2. האם נכון לשתול קקטוסים וסוגי עצים/פרחים, מסביב לקבר של יהודי? זה מנהגי הגויים ואסור לעשות כן.
3. האם כשאדם יוצא לרוחב בניגוד להוראות ללא מסכה יש בזה משום חילול השם? הוא פושע גמור.
4. רואים פעמים שמניחים שקית זבל חוץ מכבודך כמה שעות ליד הדלת מבחון ונודף ריח האם יש בזה בעיה למרות שיש במזוזה שני כיוסיים בזיון נורא ואיום, מנהג גרוע ומכוער, עיין זוהר הקדוש ואתחנן על פסוק וכתבתם.....
5. האם זה נכון סגולה לכל מחלה: יפתח פיו, שירדו טיפות הגשמים לתוכו? לא ידעתי, אני מכיר מה שכתב קודם 500 שנה הרב ראשית חכמה זיע"א על זוג שלא נפקדו בילדים שיפתחו פיהם בגשם, וייכנסו מי הגשמים לפיהם. ויזכו לבנים זכרים.
6. האם יש איסור בל תשחית בצביעת אורז כדי להעסיק את הילדים? גרגרים בודדים אפשר.
7. מה הטעם לפי הקבלה שטובלים את הלחם 3 פעמים במלח בברכת המוציא? מלח שלש פעמים שם השם.

איש אחד חיכה לאוטובוס, כאשר האוטובוס היגיע האיש שאל את הנהג האם האוטובוס ישיר? ואז הנהג ענה לו, כן, נו נו תעלה האוטובוס ישיר וגם ירקוד.

אישה אחת עלתה לאוטובוס אבל לא היה לה כסף לשלם לנהג, לכן היא נתנה לו ביצה. למחרת עלתה בשנית עם ביצה ומסרה אותה לנהג, וכך היה כל השבוע. יום אחד היא עלתה כשבידיה תרנגולת, וחלפה על פני הנהג מבלי לשלם. "תסלחי לי גברית", שואל הנהג, "מה זה?" האישה משיבה לו, "זה חופשי חודשי..."

יהודי אחד נשאל: מדוע אתם הדוסיים אוכלים בשבת צ'ולנט?

ענה: מה השאלה, צ'ולנט בגימטריה זה שבת.

אומר השואל: לא, זה יוצא פחות!

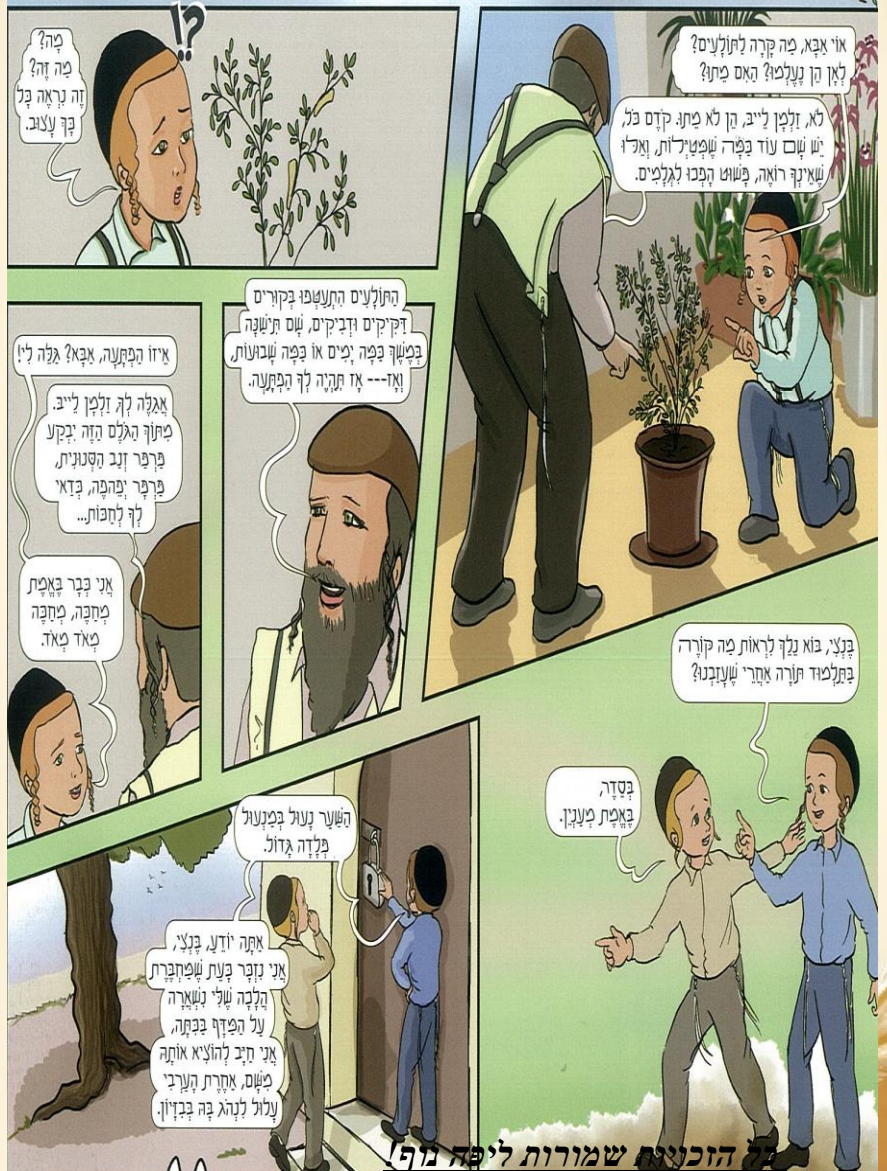
ענה היהודי: נו מה הבעיה, תאכל עוד כף...

חידודון

מי הם ששת האנשים שיש לכוון את שמותם בקריאת שמע ע"פ הגר"א ז"ל ומסרו עצמם על קידוש השם?

פתרון מעלון קודם - האם מותר לקרוא לשני אחים באותו שם?ומי האמורא שקרא לבנים שלו בשם זהה? -

בשו"ת דברי מלכאל דן בשאלה, אם מותר לקרוא לאח ואחות בשם אחד, כגון שהייתה לו בת בשם 'שמחה' וכעת רוצה לקרוא גם לבנו בשם 'שמחה'. בתחילת דבריו דן להתיר זאת, על פי דברי הגמרא בכתובות (פט, ב) שלרב חסדא היו שני בנים עם שם זהה 'מר', ורק הוסיפו להם סימן זיהוי, לקרוא לגדול 'מר קשישא' ולקטן 'מר ינוקא'. מכאן משמע שאין שום בעיה בדבר זה. אולם המש"ך שם וכתב שאין לעשות כן מכמה סיבות. (ע"פ מאמר בגליון 'תורה והוראה').

סיפור לשבת

אתמול בצקת חמורה היום אין זכר לכלום?

מספר הרב בידרמן שליט"א את הסיפור הבא שמעו מבעלי המעשה: בשנת התשע"ה אירע דבר בבית אחד מאנ"ש מק"ק 'תולדות אהרן' בעיה"ק ירושלים תובב"א, שמקרת הבית החלה (בשלהי החורף) בהרגיש לחץ נורא בעיניה וראייתה נחלשה מיום ליום. בצר לה פנתה לרופאים מומחים, והללו לא מצאו את מקור מחלתה. בלית ברירה קבעו לערוך לה בדיקת סי. טי. ונקבע זמנה ביום ל"ג בעומר בבקרו של יום. באותו היום מיהרה לבית הרופא ומיד אחר עריכת הצילומים הספיקה להצטרף לקבוצת חסידים הנוסעים מירונה - כי התשובות והתוצאות של בדיקת הסי טי לא יגיעו אלא רק לאחר עשרים וארבע שעות מעת לעת.

בהגיעה למירון כמעט שלא הצליחה לראות בעיניה את ההדלקה של הרבי, אלא בכתה ללא הרף בתחינה אל ה' שיאיר עיניה וירפא אותה בתכלית הבריאות. אחר ההדלקה נכנסה למערה, מקום הציון של התנא רשב"י, ובמשך דקות ספורות התפללה על מצבה הקשה...

ויהי ממחרת, ותשכם האישה בבוקר והנה היא רואה כאחד האדם... גם כל הלחץ וזו הדחק חלף כלייל מבין עיניה. אלא שחזקה עליה פקודת הרופא שעליה לבוא לשמוע את תוצאות בדיקת הסי טי. ותתייצב האישה לפניו, ובטרם פתחה את פיה לומר לו כי הכל חלף ועבר, החל הרופא לומר לה כי נתגלה בצילומים שיש 'בצקת' (נפיחות) נוראה בעיניה, וחייבים בדחיפות לנתח בעיניה, כי בלא זה מסוכנת היא לאבד את מאור עיניה לפתע בעודה מהלכת ברחוב העיר...

אמרה לו האישה, היום בבוקר, למחרת נסיעתי למירון, פקה ה' את עיני, גם כל הלחץ פרח לו... ומה לעיני ולניתוח? ... הרופא שלא הבין את אשר לפניו, אמר לה - מכל מקום עלייך לבוא בכל שבוע להיבדק, כי לפי הבדיקה שנערכה לפני כ"ד שעות, נראית הבצקת כמסוכנת מאד.

עשתה האישה כמצוותו, עד שכעבור שבעה שבועות שנבדקה בכל שבוע הודה לה הרופא כי אין כל טעם לטרוח, ומעתה משוחררת היא לביתה. זאת ועוד, כי מקץ תשעה ירחי נולד לה בנה הבכור (לאחר כמה שנים מהנישואין) למזל"ט. הבט וראה אלו ניסים ונפלאות אירעו לה מרגע רגע מחוץ לדרך הטבע, כי באותו היום הראו הבדיקות על בצקת נוראה ומסוכנת - אולם כאן לפני רשב"י, וכאן לאחר רשב"י, ששבה להיות כאחד האדם בבריאות שלימה. (באדיבות דרשו).